

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การปฏิบัติหน้าที่ของ ก.พ.ค. ในกรณีที่มีกรรมการคงเหลือ ๔ คน

สำนักงาน ก.พ. ได้มีหนังสือ ที่ นร ๑๐๑๐.๓/๖๓ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) ซึ่งประกอบด้วยกรรมการจำนวน ๗ คน ปัจจุบันมีกรรมการพ้นจากตำแหน่งเนื่องจากมีอายุครบ ๗๐ ปี ไปแล้ว ๒ คน จึงทำให้มีกรรมการคงเหลืออยู่ทั้งสิ้น ๕ คน โดยจำนวน ๔ คนพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้วแต่ยังปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามมาตรา ๒๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ส่วนกรรมการอีก ๑ คน ยังดำรงตำแหน่งอยู่ในวาระเนื่องจากได้รับคัดเลือกเข้ามาแทนกรรมการที่ลาออกไปก่อนหน้า แต่โดยที่กรรมการผู้นี้ได้ผ่านการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุด และอยู่ในขั้นตอนการเสนอขอความเห็นชอบต่อวุฒิสภา ซึ่งหากได้รับความเห็นชอบและได้รับการเสนอชื่อเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุด จะต้องลาออกจากการเป็นกรรมการ ก.พ.ค. ทั้งนี้ หากกรรมการคนดังกล่าวลาออกจะทำให้องค์ประกอบของ ก.พ.ค. เหลือเพียง ๔ คน โดยที่มาตรา ๓๐ วรรคสอง กำหนดว่า เมื่อกรรมการ ก.พ.ค. พ้นจากตำแหน่ง ให้กรรมการ ก.พ.ค. แทนที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และให้ถือว่า ก.พ.ค. ประกอบด้วยกรรมการ ก.พ.ค. แทนที่เหลืออยู่เว้นแต่มีกรรมการ ก.พ.ค. เหลืออยู่ไม่ถึงห้าคน สำนักงาน ก.พ. จึงมีประเด็นว่า ในขณะที่มีการคัดเลือกกรรมการ ก.พ.ค. ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ กรรมการ ก.พ.ค. ที่เหลืออยู่ ๔ คน จะสามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้หรือไม่ อย่างไร โดย ก.พ. พิจารณาประเด็นนี้แล้ว มีความเห็นเป็น ๒ ฝ่าย ดังนี้

ฝ่ายที่ ๑ เห็นว่า ก.พ.ค. ที่เหลืออยู่ ๔ คน ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้เฉพาะอำนาจหน้าที่ที่ไม่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ เนื่องจากในการปฏิบัติหน้าที่ของ ก.พ.ค. มีงานสองลักษณะ คือ งานตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ โดยเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะองค์กรกลุ่มซึ่งมาตรา ๓๐ วรรคสอง ได้กำหนดจำนวนกรรมการ ก.พ.ค. ที่เหลืออยู่ต้องไม่น้อยกว่าห้าคน จึงจะสามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และงานอีกลักษณะ คือ การดำเนินกระบวนการพิจารณาตามกฎหมาย ก.พ.ค. หรือการบริหารงานภายใน ซึ่งมีใช้การปฏิบัติหน้าที่ในฐานะองค์กรกลุ่ม แต่เป็นการทำหน้าที่เฉพาะตัวของกรรมการ ก.พ.ค. ในฐานะประธานองค์กรคณะวินิจฉัย ในขั้นตอนการพิจารณาทางปกครองก่อนนำไปสู่การมีมติของ ก.พ.ค. ที่จะออกเป็นคำสั่งทางปกครองต่อไป ซึ่งการดำเนินการในขั้นตอนนี้ควรที่จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น การพิจารณาตามลายลักษณ์อักษรอย่างเคร่งครัดว่ากรรมการ ก.พ.ค. ที่เหลืออยู่ ๔ คน ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ จึงถือว่าเป็นการตีความที่ก่อให้เกิดผลกระทบในลักษณะที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการ อันจะมีผลทำให้การพิจารณาทางปกครองสะดุดหยุดอยู่

ฝ่ายที่ ๒ เห็นว่า ก.พ.ค. ที่เหลืออยู่ ๔ คน ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ เนื่องจากกรณีนี้ต้องถือว่า ก.พ.ค. ได้พ้นจากตำแหน่งแล้ว เพียงแต่มาตรา ๒๙ วรรคสอง และมาตรา ๓๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ ได้บัญญัติให้กรรมการ ก.พ.ค. ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการ ก.พ.ค. ใหม่ โดยให้ถือว่า ก.พ.ค. ประกอบด้วยกรรมการ ก.พ.ค. เท่าที่เหลืออยู่ เว้นแต่มีกรรมการ ก.พ.ค. เหลืออยู่ไม่ถึงห้าคน ดังนั้น ต่อมาหากปรากฏว่ากรรมการ ก.พ.ค. มีจำนวนเหลืออยู่ไม่ถึงห้าคน ก็ต้องถือว่ามีองค์ประกอบไม่ครบ ซึ่งมีผลเท่ากับไม่มี ก.พ.ค. ดังนั้น ก.พ.ค. ที่เหลืออยู่จึงย่อมไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ ทั้งอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ และกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นกฎหมายลำดับรองด้วย นอกจากนี้ การดำเนินการของ ก.พ.ค. ในการพิจารณาทางปกครองก่อนนำไปสู่การมีมติ ก.พ.ค. ที่จะออกเป็นคำสั่งทางปกครองนั้น แม้จะเป็นการดำเนินการเฉพาะตัวของกรรมการ ก.พ.ค. ในฐานะประธานองค์คณะวินิจฉัย มิใช่การดำเนินการในรูปขององค์กรกลุ่ม แต่โดยที่เป็นการดำเนินการในขณะที่ ก.พ.ค. มีจำนวนไม่ครบตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งเท่ากับไม่มี ก.พ.ค. ก็อาจถูกยกขึ้นเป็นประเด็นโต้แย้งในชั้นศาลปกครองได้ว่าเป็นการดำเนินการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งมีผลทำให้คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ที่มาจากการดำเนินการกระบวนพิจารณาที่ไม่ชอบดังกล่าว มีความไม่ชอบด้วยกฎหมายตามไปด้วย และเป็นเหตุให้ต้องเพิกถอนกระบวนกรทั้งหมด ซึ่งจะก่อให้เกิดความเสียหายยิ่งกว่าเดิมได้

ก.พ. เห็นว่า กรณีนี้เป็นการตีความข้อกฎหมาย อีกทั้งคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. เป็นเรื่องที่มีผลกระทบต่อสิทธิของบุคคล เพื่อให้เกิดความชัดเจนและไม่เป็นการสุมเสียงต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่อาจเกิดปัญหาขึ้นภายหลัง จึงมีมติให้สำนักงาน ก.พ. หรือมาয়งคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อนำความเห็นไปประกอบการพิจารณาของ ก.พ. ต่อไป

สำนักงาน ก.พ. จึงได้หารือมายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า ในกรณีนี้ หากคงเหลือกรรมการ ก.พ.ค. ที่ปฏิบัติหน้าที่เพียง ๔ คน ก.พ.ค. จะสามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้หรือไม่ อย่างไร และหากไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ กรรมการ ก.พ.ค. ที่เหลืออยู่จะมีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดตามพระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๑ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงาน ก.พ. โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงาน ก.พ.) และผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่าข้อหารือดังกล่าวมีประเด็นที่ต้องพิจารณาสองประเด็น โดยมีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ ในกรณีที่ ก.พ.ค. คงเหลือกรรมการ ก.พ.ค. ๔ คน กรรมการ ก.พ.ค. ที่เหลืออยู่สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้หรือไม่ เพียงใด นั้น เห็นว่า มาตรา ๓๐^๑ วรรคสอง

^๑มาตรา ๓๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการ ก.พ.ค. พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) มีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์

แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติไว้ชัดเจนแล้วว่า เมื่อกรรมการ ก.พ.ค. พ้นจากตำแหน่ง ให้กรรมการ ก.พ.ค. เท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และให้ถือว่า ก.พ.ค. ประกอบด้วยกรรมการ ก.พ.ค. เท่าที่เหลืออยู่ เว้นแต่มีกรรมการ ก.พ.ค. เหลืออยู่ไม่ถึงห้าคน ดังนั้น ในกรณีที่กรรมการ ก.พ.ค. เหลืออยู่ไม่ถึงห้าคน กรรมการ ก.พ.ค. ที่เหลืออยู่ย่อมไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็น ก.พ.ค. ตามมาตรา ๓๑^๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ ได้ และเมื่อกรรมการ ก.พ.ค. ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็น ก.พ.ค. ได้ กรรมการ ก.พ.ค. ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทน ก.พ.ค. ก็ย่อมไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่นั้นได้เช่นกัน เช่น การพิจารณา วินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๒๓^๓ เป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.พ.ค. ตามมาตรา ๓๑ (๓) เมื่อ ก.พ.ค.

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๑)

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๗

(๕) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก แม้จะมีการรอการลงโทษ เว้นแต่เป็นการรอการลงโทษ ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท

(๖) ไม่สามารถปฏิบัติงานได้เต็มเวลาอย่างสม่ำเสมอตามระเบียบของ ก.พ.ค.

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการ ก.พ.ค. เท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และให้ถือว่า ก.พ.ค. ประกอบด้วยกรรมการ ก.พ.ค. เท่าที่เหลืออยู่ เว้นแต่มีกรรมการ ก.พ.ค. เหลืออยู่ไม่ถึงห้าคน

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่งหรือกรณีที่ กรรมการ ก.พ.ค. พ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้คณะกรรมการคัดเลือกดำเนินการคัดเลือกกรรมการ ก.พ.ค. แทนกรรมการ ก.พ.ค. ซึ่งพ้นจากตำแหน่งโดยเร็ว

^๒มาตรา ๓๑ ก.พ.ค. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะต่อ ก.พ. หรือองค์กรกลางบริหารงานบุคคลอื่น เพื่อให้ ก.พ. หรือองค์กรกลางบริหารงานบุคคลอื่น ดำเนินการจัดให้มีหรือปรับปรุงนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคลในส่วนที่เกี่ยวกับการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

(๒) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๑๔

(๓) พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๒๓

(๔) พิจารณาเรื่องการคุ้มครองระบบคุณธรรมตามมาตรา ๑๒๖

(๕) ออกกฎ ก.พ.ค. ระเบียบ หลักเกณฑ์ และวิธีการเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎ ก.พ.ค. เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

(๖) แต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่ ก.พ.ค. กำหนด เพื่อเป็นกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์หรือเป็นกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

^๓มาตรา ๑๒๓ การร้องทุกข์ที่เหตุเกิดจากผู้บังคับบัญชา ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชา ชั้นเหนือขึ้นไป ตามลำดับ

การร้องทุกข์ที่เหตุเกิดจากหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชา หรือรับผิดชอบ การปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือนายกรัฐมนตรี ให้ร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค.

เมื่อ ก.พ.ค. ได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ประการใดแล้ว ให้หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือนายกรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี ดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.

การร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่ กำหนดในกฎ ก.พ.ค.

ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่นั้นได้ กรรมการ ก.พ.ค. ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๒๔^๔ วรรคสอง ก็ย่อมไม่อาจปฏิบัติหน้าที่นั้นได้

อย่างไรก็ดี โดยที่มาตรา ๒๔^๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ กำหนดให้กรรมการ ก.พ.ค. ต้องทำงานเต็มเวลา ดังนั้น แม้กรรมการ ก.พ.ค. ที่เหลืออยู่ไม่ถึงห้าคนนั้นจะไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็น ก.พ.ค. ได้ แต่หากกรรมการ ก.พ.ค. ดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่อื่นที่ไม่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของ ก.พ.ค. เช่น การศึกษาค้นคว้าข้อมูล หรือการบริหารงานในองค์กร ก็สามารถปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องดังกล่าวต่อไปได้

ประเด็นที่ ๒ กรรมการ ก.พ.ค. ที่เหลืออยู่จะมีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนหรือประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น ตามพระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๑ หรือไม่ นั้น เห็นว่า มาตรา ๔^๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ฯ กำหนดให้กรรมการ ก.พ.ค. ได้รับเงินประจำตำแหน่งและเงินเพิ่มเป็นรายเดือนตั้งแต่วันที่ มีพระบรมราชโองการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง โดยมีได้มีเงื่อนไขในเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งแตกต่างจากมาตรา ๕^๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการการจ่ายเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่กำหนดให้การจ่ายเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและของผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ ให้จ่ายได้ตั้งแต่วันที่ เริ่มเข้าปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง ดังนั้น เมื่อมาตรา ๒๔^๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ

มาตรา ๑๒๔ ในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้ ก.พ.ค. มีอำนาจไม่รับเรื่องร้องทุกข์ ยกคำร้องทุกข์ หรือมีคำวินิจฉัยให้แก่ขอหรือยกเลิกคำสั่ง และให้เยียวความเสียหายให้ผู้ร้องทุกข์ หรือให้ดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมตามระเบียบที่ ก.พ.ค. กำหนด

ในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ ก.พ.ค. จะพิจารณาวินิจฉัยเอง หรือจะตั้งกรรมการ ก.พ.ค. คนหนึ่ง หรือจะตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ค. และในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจตามมาตรา ๑๑๗ โดยอนุโลม

มาตรา ๒๔ ให้มีคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.พ.ค.” ประกอบด้วยกรรมการจำนวนเจ็ดคนซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามมาตรา ๒๖

กรรมการ ก.พ.ค. ต้องทำงานเต็มเวลา

ให้เลขาธิการ ก.พ. เป็นเลขานุการของ ก.พ.ค.

มาตรา ๔ ให้กรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ได้รับเงินประจำตำแหน่งและเงินเพิ่มเป็นรายเดือน ตามอัตราในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ตั้งแต่วันที่ มีพระบรมราชโองการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหรือวันที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕ การจ่ายเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและของผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร ซึ่งไม่เป็นข้าราชการ ให้จ่ายได้ตั้งแต่วันที่เริ่มเข้าปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง

มาตรา ๒๔ กรรมการ ก.พ.ค. มีวาระการดำรงตำแหน่งหกปีนับแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

ให้กรรมการ ก.พ.ค. ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการ ก.พ.ค. ใหม่

กำหนดให้กรรมการ ก.พ.ค. ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่า
จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการ ก.พ.ค. ใหม่ ประกอบกับมาตรา ๒๕๔ วรรคสอง
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ กำหนดบังคับให้กรรมการ ก.พ.ค. ต้องทำงาน
เต็มเวลา แต่เมื่อกรรมการ ก.พ.ค. ดังกล่าวไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เพราะเหตุกรรมการ ก.พ.ค.
เหลืออยู่ไม่ถึงห้าคน โดยที่มีใช้เป็นความผิดของกรรมการผู้นั้น ดังนั้น กรรมการ ก.พ.ค. ที่เหลืออยู่
จึงยังมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น ตามพระราชกฤษฎีกา
เงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม กรรมการ
วินัยจรรยาบรรณ และกรรมการวินัยจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายปกรณ์ นิลประพันธ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๕๖๕